

Р Е Ш Е Н И Е

№164

гр. Перник, 07.11. 2011г.

Административен съд Перник, в открито съдебно заседание проведено на тринадесети октомври през две хиляди и единадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при участието на секретаря А.М.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 357 по описа за 2011 г., на Административен съд - Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 176 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 80, ал. 3 от Закона за държавната собственост /ЗДС/.

Образувано е по жалба на С.Й.С.,*** срещу заповед № ДС-73/15.08.2011 г. на Областния управител на Област Перник, с която се нарежда освобождаване на имот-частна държавна собственост, представляващ апартамент находящ се в гр.Перник, ж.к. ***, бл.16, ет.1,ап.3. При оспорването не се навеждат конкретни доводи за незаконосъобразност на оспорвания акт. Излагат се житейски аргументи относно неправилността на действията на административния орган. В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа искане за отмяна на заповедта, като моли съда да направи преценка относно нейната целесъобразност.

Ответникът-Областен управител на Област Перник, в съдебно заседание се представлява от юрисконсулт Кацаров. Оспорва жалбата, а по същество намира същата за неоснователна. Моли да бъде потвърдена издадената заповед, като правилна и законосъобразна.

Административен съд - Перник, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 АПК, събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес, в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок и срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество, съдът намира жалбата за неоснователна.

С атакувания административен акт - Заповед № ДС-73/15.08.2011 г. на Областния управител на Област Перник, е наредено да се освободи имот – частна държавна собственост съгласно АДС №11457/17.01.1992 г., представляващ апартамент от ведомствения фонд на МВР, находящ се в гр.Перник, ж.к. Тева, бл.16,ет.1, ап.3, държан от

жалбоподателя. Предвидено е и принудително изземване по реда на чл.80, ал.2 от ЗДС в случай, че имотът не бъде освободен доброволно.

Оспорваният административен акт е издаден от компетентен административен орган, в пределите на неговата власт и в предвидената от чл.59 АПК форма и съдържание. Областният управител на област Перник е материално компетентен да издаде заповед за изземване на имот, находящ се на територията на областта.

Заповедта е издадена при спазване на процесуалните норми. До Областния управител е изпратено предложение изх.№ 14538/18.07.2011 г. за освобождаване на жилището. Според изложеното от Директора на Областна Дирекция на МВР са налице условията на закона и жалбоподателят държи недвижимия имот на отпаднало правно основание. Налице е прекратяване на наемния договор и жалбоподателят неправомерно обитава ведомственото жилище. Не на последно място, съдът намира, че административният орган правилно е приложил материалноправните норми на ЗДС и свързаните с него подзаконови нормативни актове.

Страните по делото не спорят по фактите. Със заповед № 173/10.10.1991 г. на Директора на РДВР-Перник, С.Й.*** заедно със семейството си е настанен в апартамент от ведомствения фонд на МВР. Апартаментът е актуван като частна държавна собственост с АДС №№11457/17.01.1992 г. С договор за наем рег.№3635/05.03.2002 г. страните са уредили отношенията си, относно ползването на ведомственото жилище при спазване разпоредбите на ЗДС.

Съгласно чл. 80, ал. 1 от ЗДС, държавен имот, който се владее или държи без основание, който се ползва не по предназначение, или нуждата от който е отпаднала, се изземва въз основа на заповед на областния управител. В разглеждания случай, наемният договор е бил прекратен след изтичането на срока на предизвестieto дадено, с уведомителното писмо.

В чл.7, т.8, раздел V “Прекратяване на договора” от наемния договор: “ако наемателят или член на неговото семейство, притежава или придобие собствено жилище или вила годни за постоянно обитаване”, това е основание за прекратяването му. От представените по делото доказателства е видно, че С.Й.*** е собственик на едноетажна масивна жилищна сграда със застроена площ от 80 кв.м, находяща се в УПИ Х-9540, в кв.53 по плана за регулация и застрояване на гр.Перник кв.Църква. Според приложеното по делото уведомително писмо изх.№ 7/12.01.2011 г. на Кмета на кметство Църква, едноетажната жилищна сграда описана в нот. акт №26, том.ІІ, рег.№4642, дело №209 от 2005 г. е годна за постоянно пребиваване. Такава е констатацията и на комисия назначена от Кмета на Община Перник, която е извършила оглед на място на 11.02.2011 г. и е съставила констативен протокол за проверката. С установеното от комисията жалбоподателят се е съгласил и е подписал констативния протокол.

Във връзка с извършените проверки и при спазване на относимите законови разпоредби с уведомление рег.№8689/28.04.2011 г., на основание чл. 24, ал.3, т.2 от ЗДС, във връзка с чл. 238 от ЗЗД и чл.7, т.8 на Раздел V от договор за наем рег.№3635/05.03.2002 г., до наемателя е отправено писмено предизвестие за прекратяване на наемното правоотношение за процесното жилище.

Уведомителното писмо е получено лично от жалбоподателя на 03.05.2011 г.

След изтичането на едномесечния срок на предизвестieto, държането на имота от жалбоподателя е било без основание, поради което законосъобразно е било разпоредено освобождаването му.

Изложените доводи от процесуалния представител на жалбоподателя, че са налице основания за удължаване на наемния договор са неотносими към поставения за разглеждане правен спор. Всички аргументи, поддържани в хода на производството, се отнасят до семейното положение на С.Й.***, желанието му да закупи апартамента, както и обстоятелството, че винаги е бил изряден наемател. Те са свързани с преценка по целесъобразност на административният акт, която съдът не може да извършва, въпреки настояването от страна на процесуалния представител на жалбоподателя.

При това положение, се налага извода, че е налице административен акт издаден от компетентен орган и в предписаната от закона форма, при спазване на административно производствените правила и в съответствие с приложимите материално правни норми, както и с целта на закона, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, състав при
Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С.Й.С.,*** срещу заповед № ДС-73/15.08.2011 г. на Областния управител на Област Перник, с която се нарежда освобождаване на имот-частна държавна собственост, представляващ апартамент находящ се в гр.Перник, ж.к. Тева, бл.16, ет.1,ап.3.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: /п/